

[Fjerde næstformand]

korte bemærkning, inden vi går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er ikke i dagpengesystemet. Jeg prøver én gang til: Det er en særlig ydelse, der ligger uden for dagpengesystemet, og som skal sikre den gruppes forsørgelse.

Fru Pia Christmas-Møller spørger, om vi har overvejet at kigge på bistandssystemets gensidige forsørgelsesprincip. Det har vi, men som fru Lone Dybkjær var inde på tidligere, er det en ganske omfattende diskussion, men det er da muligt, at vi skal gå den vej, når vi når målstregen, for at afgrænse dagpengesystemet i forhold til det sociale system, men det er helt tydeligt, at vi får den debat, som der også er behov for, i næste folketingssamling.

Men det er ikke en dagpengelovgivning, der er rammen om det, det er en særlig lov. Hvis vi gerne ville have haft det i selve systemet, havde vi naturligvis stillet det som forslag til ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven, men vi har netop sagt, at det er en særlig ydelse i en særlig lov.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan nu godt forstå, at der kan være medlemmer, der har vanskeligt ved at se, hvorfor der var mere forligsbud i det af SF fremsatte forslag, vi talte om for 10 minutter siden, end i det, der nu er til behandling.

Der er et parti herinde, der i årevis har talt om, at man skulle graduere dagpengeretten, og det er Venstre. Så vidt jeg kan se, er det, der foreslås fra Socialdemokratiets side på baggrund af et forlig, hvis forudsætninger er brudt, at man nu laver en gradueret dagpengemulighed, men man kalder det en bistandsydelse. Selv om man kalder det en bistandsydelse, handler det præcis om den diskussion, vi har haft i årevis om, hvorvidt vi skulle have graduerede dagpenge. Jeg står ikke alene med det synspunkt, at jeg synes, det er synd, at et parti fra arbejderbevægelsen fremsætter et forslag, som Venstre har arbejdet på i ganske mange år. Det beklager SF, og vi vil kun støtte dette forslag i yderste nød, og det håber jeg at fru Jytte Andersen hørte: Vi vil kun støtte dette forslag i yderste nød, for vi mener, at moratorieordningen, som vi har foreslået, er den rigti-

ge løsning på et problem, som har en begrænset tidsfaktor indbygget.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at der ud af debatten muligvis har krystalliseret sig én ting, nemlig at man skal kigge på det gensidige forsørgelsesbegreb. Det er De Radikale, der har rejst diskussionen ikke kun denne gang, men flere gange tidligere, og i andre diskussioner har vi været enige i, at man måske skulle kigge på det, så det kan godt være, at der ud af denne debat kunne komme, at man kunne tale videre om det gensidige forsørgelsesbegreb og på den måde få afbødet de værste følger af dette forslag, men det forudsætter, at man ikke vil bilde nogen ind, at det er forligsbud, hvis vi ændrer på det gensidige forsørgelsesbegreb. Det kan det i hvert fald efter min mening næppe være, og hvis man siger det, er det helt udelukket at komme nogen vegne på dette område. Som jeg hørte det, er både Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF nogle af dem, der godt vil prøve at kigge på, om her er en mulighed, men jeg skal ikke undlade at sige, at hvis det bliver betragtet som forligsbud, er vi altså lige vidt.

Folk kan komme uden om at ende i en social deroute ved at lade sig skille. I henhold til det sociale system skal en socialforvaltning hjælpe dem til at skaffe bolig, indskud og etablering af det nye sted. Man kan altså flytte fra hinanden, få en skilsmisse, og så er der ikke noget gensidigt forsørgerbegreb, der dækker. Sådan er virkeligheden. Der er nogle, der gør det også i andre sammenhænge, f.eks. pensionister, fordi de ikke kan se nogen vej ud af en økonomisk situation, de af en eller anden årsag er havnet i.

Når virkeligheden ser sådan ud og ingen her vil gå ind i en diskussion om, at kommunerne i vid udstrækning skaffer et arbejde i 9 måneder til denne personkreds for at undgå at få dem på bistandssystemet, og når der, så vidt jeg kan se, hverken er flertal for Socialdemokratiets forslag eller for det af os fremsatte forslag og ingen tilsyneladende er kommet med andre forslag, er der kun to ting at gøre, nemlig at lade kommunerne bevare det selvstyre, de har på dette område, og at kigge på det gensidige forsørgerbegreb, sådan at vi i hvert fald sigter på, at folk ikke skal komme ud i en lang sort gang i bistandssystemet, for vi skal huske, at de arbejdsmarkedstiltag, vi har i dagpengesystemet, ikke i samme udstrækning står til rådighed for dem, som hvis de blev i dagpengesystemet.